

[Justitsministeren.]

levering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

Da forslaget er enslydende med det forslag til udleveringslov, der blev fremsat i sidste folketingsår, men som ikke blev færdigbehandlet, kan jeg i det væsentlige indskrænke mig til at henvise til de bemærkninger, der ledsagede dette forslag, og til de udtalelser, jeg dengang fremsatte i min fremsættelsestale.

Jeg ønsker dog at fremhæve, at forslaget er et led i en påtænkt fællesnordisk lovgivning. Et tilsvarende svensk lovforslag er allerede gennemført, og et norsk forslag kan efter de oplysninger, jeg har modtaget, ventes fremsat for stortinget i den allernærmeste tid. Også i Finland har justitsministeriet et forslag under udarbejdelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 187 personer, der søger om dansk indfødsret ved naturalisation, og 3 personer i § 2, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. personer, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der — ligesom tidligere — ved ændringsforslag kan optages et yderligere antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om Københavns frihavn.

Københavns frihavn blev anlagt i henhold til lov nr. 44 af 31. marts 1891, og driften blev ved en af indenrigsministeren den 27. april 1892 udfærdiget koncession for en periode af 80 år overladt til det den 25. april 1891 stiftede Københavns Frihavns-Aktieselskab. Der er i medfør af lov nr. 131 af 10. maj 1915 og lov nr. 329 af 3. juni 1919 udfærdiget tillægskoncessioner af henholdsvis 22. marts 1916 og 16. februar 1920, bl. a. i forbindelse med senere udvidelser af frihavnsområdet. Endvidere er frihavnsloven på enkelte punkter revideret ved lov nr. 54 af 14. marts 1931.

Ved koncessionerne er bl. a. givet de nærmere regler for det økonomiske forhold imellem på den ene side Københavns havnevæsen som ejer af frihavnsterritoriet samt de dertil hørende bolværker m. v. og på den anden side Københavns Frihavns-Aktieselskab som ejer af de pakhuse, losse-redskaber og arbejdsmaskiner m. v., der er nødvendige for frihavns drift.

Om selve driften af frihavnen gælder et i henhold til frihavnsloven udfærdiget driftsreglement.

Ved opkøb i det åbne marked af aktier i Københavns Frihavns-Aktieselskab var Københavns havnevæsen gennem årene kommet i besiddelse af ca. 95 pct. af selskabets aktiekapital på i alt 4 mill. kr., og efter anmodning fra Københavns havnevæsen godkendte ministeriet for offentlige arbejder i skrivelse af 4. juni 1951, at havnevæsenet i medfør af § 34 i koncessionen af 27. april 1892 overtog den resterende del af aktiekapitalen i Københavns Frihavns-Aktieselskab ved tvangsindløsning af aktierne på de i koncessionen og selskabets vedtægter herfor fastsatte vilkår. Pr. 1. januar 1953 var Københavns havnevæsen herefter ejer af hele selskabets aktiekapital.

Selv om der ikke ved aktieovertagelsen skete nogen faktisk ændring i frihavns driftsform, gør ændringen i det retlige og økonomiske forhold mellem Københavns toldhavn og Københavns frihavn det ønskeligt at søge tilvejebragt lovhjælp for ministeren for offentlige arbejder til at give

[Ministeren for offentlige arbejder.]

en ny koncession på drift af frihavnen, således at der kan fastsættes sådanne regler for driften, som i højere grad end de gældende tilgodeser de nu foreliggende forhold. I øvrigt findes det ønskeligt i det hele at modernisere de hidtidige bestemmelser for drift af frihavnen samt at fjerne visse af de indskrænkninger i frihavnselskabets virksomhed, som en moderne opfattelse af frihavnsinstitutionen må finde overflødige. Hertil kommer, at udfærdigelsen af toldloven af 28. januar 1959, i hvis kapitel 11 der er optaget almindelige bestemmelser om frihavnen, fører til, at alle bestemmelser i frihavnsloven af toldforvaltningsmæssig karakter kan slettes.

Ved det nu foreliggende forslag til lov om Københavns frihavn er der taget hensyn til alle de nævnte forhold. Forslaget tilsigter at tilvejebringe en ramme for ministeren for offentlige arbejders beføjelser på det her omhandlede område, således at udformningen af detailregler for frihavnsvirksomheden ligesom hidtil overlades til ministeren dels ved fastsættelse af vilkår for koncession til udøvelse af frihavnsvirksomheden, dels ved udfærdigelse af administrative bestemmelser for driften (drifts- og takstreglementer etc.).

Der er med Københavns havnevæsen som ejer af frihavnsanlægget og aktiekapitalen i frihavnselskabet enighed om, at den første koncession — for en periode af 25 år — skal gives til Københavns Frihavns-Aktieselskab, ligesom der mellem ministeriet for offentlige arbejder, finansministeriet, Københavns havnebestyrelse og frihavnselskabet er enighed om indholdet af denne koncession, hvortil udkast som bilag er vedhæftet lovforslaget.

Som det vil fremgå af lovforslaget og bemærkningerne til dette, er der i alt væsentligt tale om en ajourføring og modernisering af de gældende bestemmelser vedrørende Københavns frihavn. Det skal dog bemærkes, at det er fundet hensigtsmæssigt, at der i selve loven (forslagets § 3) optages en nærmere definition på frihavnsvirksomheden. Denne definition er udformet i overensstemmelse med, hvad frihavnsvirksomheden efter de gældende retsopfattelse omfatter.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i

øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Philip): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om arbejdstageres opfindelser*.

Loven om arbejdstageres opfindelser af 29. april 1955, der indeholder en række regler til regulering af forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager i tilfælde, hvor en arbejdstager gør en opfindelse, blev til på grundlag af en betænkning udarbejdet af en kommission, hvori de interesserede institutioner og organisationer deltog. Under hensyn til, at det drejede sig om et helt nyt lovgivningsområde, blev der under lovforslagets behandling som § 14 optaget en bestemmelse om, at loven skulle forelægges til revision i folketingsåret 1959-60, således at indvundne erfaringer kunne tages i betragtning.

Efter handelsministeriets og patentdirektoratets indtryk har loven i de forløbne år fungeret tilfredsstillende, og det er derfor foreslået, at loven fortsat skal have gyldighed i uforandret skikkelse. De institutioner og organisationer, der i sin tid var med ved lovens udarbejdelse, deler denne opfattelse. Enkelte organisationer har dog givet udtryk for, at man nok kunne have visse ønsker om en fornyet drøftelse af visse bestemmelser, men har været enige i, at tidspunktet nu er lidet egnet til en revision.

Dette skyldes, at der på foranledning af Nordisk Råd for øjeblikket er et arbejde i gang med en revision af de nordiske patentlovgivninger med henblik på en eventuel ordning af et system med nordisk patent, således at hver enkelt af de nordiske patentmyndigheder kan udstede et patent gyldigt for Danmark, Finland, Norge og Sverige. Det vil derfor kunne påregnes, at der om nogle år i de nævnte fire lande vil blive fremsat forslag til en ny patentlovgivning; selv om denne ikke ventes direkte at ville omfatte de her omhandlede spørgsmål, vil det dog være rigtigt, at ændringer i loven om arbejdstageres opfindelser ikke foretages, førend man ser, hvorledes den grundlæggende patentlovgivning udformes. Hertil kommer, at der